

Heiðursmannaviðurkenning veitt fyrir farsælt ævistarf

Sæbjörn Kristjánsson byggingartæknifræðingur

Sæbjörn er fæddur í Reykjavík árið 1947. Hans starfsvettvangur hefur alla tíð verið í tengslum við byggingar. Ungur vann hann á sumrum sem handlangari fyrir iðnaðarmenn og 16 ára hóf hann nám í húsa-smíði. Hann lauk Meistaraskóla og hlaut meistararéttindi í húsa-smíði árið 1970.

Árið eftir hóf hann síðan nám í byggingartæknifræði við Tækniskóla Íslands og lauk því námi árið 1976. Eftir nám starfaði hann á Verkfræðistofu Jóns B. Stefánssonar til ársins 1980, er hann stofnaði Verkfræðistofuna Forsjá með Jóni. Á þessum árum var Sæbjörn skipaður í Skólanefnd Tækniskóla Íslands fyrir hönd Tæknifræðingafélags Íslands og sat þá jafnframt í Menntunarnefnd félagsins. Sæbjörn var prófdómari í nokkur ár við TÍ og prófdæmði lokaverkefni útskriftarnema á sviði lagna- og loftræsikerfa. Sæbjörn starfaði um árabíl sem dómkvaddur matsmaður í málum er tengdust byggingariðnaði og var meðdómandi hjá Héraðsdómum á því sviði. Hann var einnig skipaður til setu í Gerðadómum á þessum árum.

Verkfræðistofan Forsjá starfaði frá 1980 fram til 1999 þegar hún var lögð niður. Sæbjörn gekk þá til samstarfs við vini sína Axel H. Sölvason og Friðrik S. Kristinsson í Lagnatækni og hafa þeir rekið þá stofu saman síðan.

Sæbjörn hefur skipt sér talsvert af félagsmálum og því var það að þegar farið var að tala um að stofna félag í kringum lagnamenn á Íslandi upp úr 1980 að hann kom að þeirri umræðu. Það liðu síðan fáein ár þangað til Lagnafélagið var stofnað en Sæbjörn sat í fyrstu stjórn Lagnafélagsins. Eitt af því fyrsta sem farið var að huga að innan félagsins voru fræðslufundir og var Sæbjörn einn af fyrirlesurum á fyrsta fræðslufundi Lagnafélagsins, en þar fjallaði hann um reynslu sína á notkun varmaskipta í loftræsikerfum, sem voru þá enn nokkur nýjung. Alla tíð síðan hefur Sæbjörn verið í baklandi Lagnafélagsins og veitt forstöðu ýmsum nefndum og fagráðum í gegnum tíðina.

Það er gaman frá því að segja að Sæbjörn tók á móti fyrstu verðlaunum Lagnafélags Íslands fyrir lofsvert lagnaverk, en það var fyrir lagna- og loftræsikerfi í byggingu Sjóvá Almennar í Kringlunni, árið 1990. Sæbjörn hefur síðan tekið við mörgum viðurkenningum af hendi Lagnafélagsins, fyrir lofsverð lagnaverk. Þar má telja Listasafn Reykjavíkur í Hafnarhúsi, Lyfjaverksmiðju Actavis í Hafnarfirði og fyrir Öryggisrannsóknarstofu í flokki BSL-3 hjá Tilraunastöð Háskóla Íslands í Meinafræðum að Keldum. Þar sá hann einnig um alla þarfagreiningu, val á búnaði og fyrirkomulag öryggisrannsóknarstofunnar.

Síðastliðin 20 ár hefur stór hluti verka hans verið í sérhæfðum kerfum fyrir lyfja- og heilbrigðisgeirann. Aðkoma hans að lyfjageiranum hefur verið bæði hérlendis og á erlendri grundu og

Sæbjörn Kristjánsson.

hefur hann tekið þátt í að byggja upp framleiðslu- og rannsóknaraðstöður fyrir Actavis samsteypuna og má þar nefna aðstöðu samsteypunnar í Möltu, Búlgaríu, Serbíu og á Indlandi. Til að gefa hugmynd um umfang sumra þessara verkefna má nefna eina af stærstu framleiðslueiningum Actavis sem er á Möltu. Sæbjörn hefur verið tengdur henni allar götur síðan 2001, vegna nánast stöðugrar uppbyggingar og endurbóta.

Í dag vinnur Sæbjörn að ýmsum undirbúningi og við stjórnun hönnunar tæknikerfa fyrir nýtt hátæknisetur lyfjafyrirtækisins Alivotech, sem ris nú í Vísindagörðum Háskóla Íslands. Sú bygging inniheldur meðal annars fjölbreyttar rannsóknarstofur og umfangsmikla hreinrýmisaðstöðu til framleiðslu á „Aseptic Sterile“ stungulyfjum.

Sæbjörn er kvæntur Ágústu Oddsdóttur og eiga þau tvo syni, Egil myndlistarmann og Kristján Odd vélaverkfræðing.

„Ráðstefna um brunatæknileg atriði í loftræsikerfum“

Lagnafélag Íslands í samvinnu við Mannvirkjastofnun, Verkfræðingafélag Íslands, Tækni-
fræðingafélag Íslands, Félag pípulagningameistara og Félag blikksmiðjueigenda.

Meðal efnis framsögumanna er kynning á reglugerð og kynning á framkvæmd.

Vísað er í DS 428 eða aðra staðla sem mannvirkjastofnun samþykkir.

Hvaða staðlar eru samþykktir?

Hvað er átt við með eftirfarandi í byggingareglugerð

*þegar loftræsikerfi er brunatæknilega hannað, t.d. með blásurum í gangi eða þrýstings-
jöfnun, skal sýna fram á með útreikningum að markmið 1. mgr. séu uppfyllt. **Taka skal tillit
til aukins hita og þrýstings vegna elds.***

Má skilja þetta svo að reykútsogsaðferðin í DS 428 sé ekki fullnægjandi? Af hverju?

Samanburður á hönnun kerfa í Danmörku og á Íslandi. Hvað má? Hvað ekki? Ábyrgð
lagnahönnuðar og fl.?

Nánar auglýst síðar.

